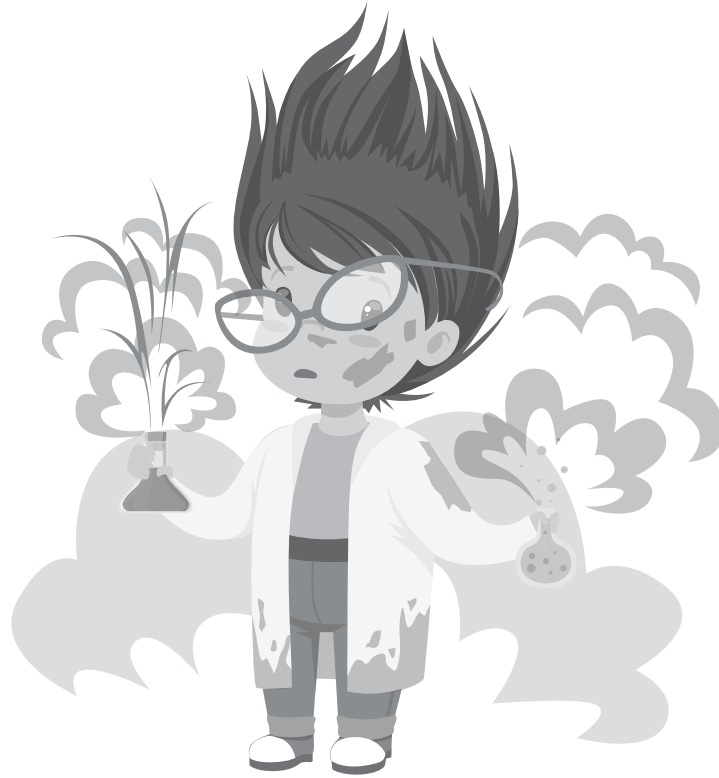

10 เรื่องที่คนประสบความสำเร็จจะไม่หวนกลับไปทำอีก

วิเชียร ตรีสุภาพกุล
Global Co., Ltd.

คุณที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน ทั้งที่ผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านการลองผิดลองถูก รวมทั้งบาดแผล ประสบการณ์ ความบาดเจ็บบ้างต่างๆ จะไม่หวนกลับไปประสบอีกหากมีโอกาสครั้งที่สอง

เรามาดูว่าสิ่งเหล่านั้นมีอะไรบ้าง?

คำว่า “ไม่หวนกลับไปอีก” คืออะไร ดร.เฮนรี เคลาด์ นักจิตวิทยาทางด้านคลินิก ได้ทำการศึกษา และค้นพบว่า คนที่ประสบความสำเร็จเหล่านี้ได้ “ค้นพบ และรู้แจ้ง” ว่ามนุษย์มีทั้งในชีวิตความเป็นอยู่ และในชีวิตการทำงาน เมื่อไหร่ที่เขาได้ล้มล้มล้มแล้ว ก็จะไม่ย่างกรายกลับไปล้มล้มของเก่าอันแสนขมขื่นอีก และแม้ว่าต้องเจอกับบริบทใหม่ๆ ตัวเองก็จะไม่กลับไปทำอะไรเป็นทางออกหรือแนวเดิมๆ อีกต่อไป

“ประสบการณ์อันหลายปี การตัดสินใจทางธุรกิจที่ผิดพลาด นำไปสู่การคิดทบทวนหาเหตุผลในท้ายที่สุด เราได้เรียนรู้ความผิดพลาด ความบกพร่องที่ครั้งหนึ่งได้ทำลงไป เราถอดบทเรียนนั้น ออกมาเป็นข้อคิด และไม่หวนกลับไปทำเช่นนั้นอีก”

“สิ่งที่น่าแปลกใจจนกลายเป็นกุญแจสำคัญของ “การรู้แจ้ง” และคนที่ประสบความสำเร็จ มันมีค่าควรแก่การนำไปใช้เป็นบทเรียน ไม่ว่าจะในชีวิตส่วนตัว และชีวิตทางธุรกิจ”

ดร.เฮนรี ได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ไว้อย่างน่าสนใจ เขากล่าวไว้ว่า ไม่ว่าจะชีวิตส่วนตัว และทางธุรกิจ จะสอนบทเรียนแก่ผู้บริหารอย่างไร ดร.เคลาด์ได้ถอดบทเรียนออกมาเป็น 10 ข้อ เพื่อให้เป็นบทเรียนแก่ผู้ที่ต้องการหลีกเลี่ยง และไม่ซ้ำรอยอีก ดังนี้

1. ไม่หวนกลับไปทำสิ่งที่ไม่ได้ผล

ไม่ว่างานที่ดี ความสัมพันธ์ที่ดีที่ต้องจบลงด้วยเหตุผลดีตามแค่ไหน แต่เราไม่ควรกลับไปสู่แบบเดิมอีก เพราะการจะไปคาดหวังผลลัพธ์ที่แตกต่าง มันไม่มีทางเกิดอีกแล้ว

2. ไม่หวนกลับไปทำสิ่งที่ต่ออาลัยใครหรืออะไรที่ไม่ใช่

ไม่ว่าเราจะทำอะไร เราต้องถามตัวเองก่อน “ทำไมเราจึงต้องทำสิ่งนี้” “เราเหมาะสมดีพอหรือ” “มันเหมาะกับเราไหม” “มันเหมาะกับเราโดยมันจะยั่งยืนตลอดไปไหม” ถ้าหากคำตอบคือ “ไม่” เราสมควรหาวิธีการใหม่ อย่าดันทุรังทำตามแบบเดิมๆ อีก ในเมื่อมันไม่เหมาะสม ไม่มีทางสำเร็จ จะทำไปทำไม

3. ไม่พยายามเปลี่ยนแปลงคนอื่น

เมื่อตระหนักดีว่าไม่มีทางไปบังคับใครให้ทำอะไรตามใจเรา เราก็จงอย่าได้ฝืนใจบังคับเขาเลย ให้เขาลองมีอิสระที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการทำเกิด ทั้งนี้ เราก็ต้องให้อิสระแก่ตัวเขาในการเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วย

4. ไม่ไปเชื่อว่าจะไปเอาใจใครได้ทุกคน

เพราะเป็นไปได้ที่จะให้ถูกใจคนทุกคน หรือเอาใจใส่ได้ทุกคน เราต้องเริ่มต้นด้วยการคิด ทำสิ่งที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของงาน ถูกต้อง ถูกที่ ถูกคน ถูกวัตถุประสงค์

5. ไม่เลือกผลสำเร็จระยะสั้น โดยหวังว่ามันจะยั่งยืน

การทำงานโดยหวังผลระยะยาวนั้น อาจต้องประสบกับความเจ็บปวดบ้าง อาจจะต้องข้อยกจำกัดทางด้านเวลา และอย่าไปรังเกียจว่ามันจะเจ็บปวด การเดินทางไกลย่อมต้องผ่านทางอันตรายระบ้าง ย่อมไม่ราบเรียบเสมอไป แต่การหวังผลระยะสั้น อาจจะทำให้เสียใจเพียงประเดี๋ยวประด๋าวแล้วก็หมดสิ้นไป จะให้ยั่งยืนเห็นจะลำบาก

6. ไม่เชื่อใจวาทะของคนบางคนหรือบางเรื่องที่ดีเสียจนไม่มีที่ติ

มันเป็นธรรมชาติอยู่แล้วที่จะถูกชักจูงไปได้ง่ายๆ หรือโดยบุคคลบางคนที่ดี “เป็นไปไม่ได้” แต่เรากลับรักชื่นชมความดีเลิศด้วยอารมณ์มากกว่าเหตุผลในเชิงตรรกะ เพราะฉะนั้น เราควรมองหา “คนที่ใช่” “เหมาะสม” เพื่อจะได้สร้างผลงานให้แก่ทีมงาน และองค์กร

7. ไม่ละสายตาไปจาก “ภาพรวม” เด็ดขาด

อย่าทำงานด้วยอารมณ์หรือมีอคติ โดยละทิ้งการมองภาพใหญ่ภาพรวมโดยเด็ดขาด การมัวแต่ชื่นชมสิ่งเล็กๆ โดยที่มันไม่ใช่ตัวแทนของความสำเร็จของภาพรวมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น จึงควรพิจารณาภาพรวมเป็นหลักให้มั่น

8. ไม่ละเลยความวิริยะอุตสาหะ

ไม่ว่าภาพจะดูดีแค่ไหนเมื่อมองจากภายนอก แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องมองให้ลึก มองอย่างซื่อสัตย์ เป็นกลาง ไม่ลำเอียง ไม่มีอคติเข้าข้างความรู้สึกตัวเอง แล้วจะเห็นอย่างถ่องแท้ว่า เนื้อแท้แล้วเป็นอย่างไร

9. อย่าลืมหิวที่จะถามหาเหตุผลว่าอยู่ที่ไหน

ข้อแตกต่างที่สำคัญที่สุดสำหรับคนที่ประสบความสำเร็จก็คือ การมองหาความสัมพันธ์ของทุกเรื่อง เช่น การมองตัวเองให้ออกว่ามีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร เรื่องที่ต้องปรับปรุงมีอะไรบ้าง ในแง่ของ

อารมณ์ความรู้สึก เรามีความรักความชอบในงานแค่ไหน จะทุ่มเทให้ได้อย่างไร ในแง่ของสัมพันธภาพกับคน กับงาน กับวิสัยทัศน์ เป้าหมายเป็นอย่างไร ในแง่ของธุรกิจนั้น เรามีความเป็นมืออาชีพแค่ไหน เมื่อเราพิจารณาหมั่นหาคำตอบให้ได้ เพื่อจะได้ไม่ตกอยู่ในวังวนความผิดพลาดเช่นเดิมๆ อีก

10. ไม่ลืมว่า “ชีวิตภายใน” เป็นตัวกำหนดความสำเร็จ

ชีวิตที่ดี บางครั้งก็มีอะไรที่จะทำกับสภาพแวดล้อมภายนอกได้น้อย เรามีความสุข และความพอใจส่วนใหญ่กับสิ่งที่เรามี และเป็นเรื่องภายในของเราเอง มีงานวิจัยบอกว่า ชีวิตภายในโดยส่วนใหญ่แล้วสร้างสรรคสิ่งดีงามให้สังคมไม่น้อย ทำนองกลับกัน ถ้าเป็นเรื่องจริง คนที่พยายามค้นหาความสำเร็จในหลายพื้นที่ของชีวิตนั้น สามารถทำแบบเดิมๆ ซ้ำๆ จนมีข้อผิดพลาดอยู่ร่ำไป จึงพึงสังวรให้ดี

สรุป

ทุกคนทำผิดพลาดได้อยู่แล้ว แม้แต่คนที่ประสบความสำเร็จก็ตามที แต่จุดสำคัญอยู่ที่ว่า คนที่รู้แล้วว่าเคยพลาดที่จุดไหน เขาจะไม่ทำซ้ำอีก เพราะนั่นคือสาเหตุของความผิดพลาด โดยสรุปแล้วเราเรียนรู้จากความเจ็บปวด ทั้งที่เป็นความเจ็บปวดของตนเอง และความเจ็บปวดของผู้อื่น เรื่องที่ควรจดจำก็คือ ความเจ็บปวดเป็นเรื่องที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ทำไมจะต้องเจ็บซ้ำซากอีกเล่า ในเมื่อเรามีทางเลือกที่จะเรียนรู้ และเลือกทำวิธีที่แตกต่างกันไปซึ่งโอกาสหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดมีค่อนข้างสูง

เราไม่จำเป็นต้องการหนทางใหม่เพื่อจะล้มเหลวอีก วิธีเก่าอาจจะดี ก็เท่านั้นเอง แต่ในเชิงธุรกิจแล้ว ให้สังเกตและทำสิ่งที่ไม่ต้องขาดเจ็บซ้ำซ้อนอีก